

TEZAUUR LITURGIC
17 SEPTEMBRIE
GHEORGHIOS MILITSIS

PARACLISUL
SF. MUCENIȚE
SOFIA, PISTIS,
ELPIS ȘI AGAPIS
DE LA ROMA

ATENA, 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΤΡΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΑΥΤΗΣ
ΠΙΣΤΗΝ, ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΝ

Ποίημα Γεωργίου Μηλίτση

Ευλογήσαντος του ιερέως, το Κύριε εισάκουσον,
μεθ' ο το Θεός Κύριος ως συνήθως και τα εξής:

Ἦχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τας θυγατέρας της Σοφίας τιμώνεν, και τη μητρί αυτών
σεμνώς ανυμνούμεν, των Ορθοδόξων Πάντες οι χοροί
ευλαβώς, κράζοντες και λέγοντες' καλλιπάρθενοι κόραι,
ρύσατε και σώσατε Ορθοδόξους εκ πλάνης και
θεραπεύσατε πάντας ημάς εκ καρκίνου και λοίμης,
μακάριαι.

Δόξα Πατρί. Το αυτό. Και νύν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομεν ποτε Θεοτόκε...

Είτα ο Ν' Ψαλμός

και ο Κανών.

Ωδή α' Υγράν διοδεύσας.

Σοφία προσπέσωμεν, αδελφοί, Ελπίδι και Πίστει και Αγάπη, τη πανσθενεί, ίνα υγιείαν τε και ρώμην τη μεσιτεία αυτών απολαύωμεν.

Ω μήτερ Αγία και θαυμαστή, Σοφία θεόφρον, Ορθοδόξων καταφυγή· θεράπευσον πάντας τους σουσ δούλους εκ των ποικίλων λοιμώξεων, Πάνσεμνε.

Τα τέκνα μου φύλαττε, αγαθή Σοφία, εκ πάσης θλίψεώς τε και συμφοράς και δώρισον πάσι τοις αιτούσι τέλη του βίου ανώδυνα, άμωμε.

Θεοτοκίον.

Ημέραν και νύκτα, ώ Θαυμαστή, Δεσπότου το σκεύος, ικετεύω σε ταπεινώς, δυσώπει Υιόν Σου, Θεοτόκε, ίνα ρυσθώμεν εκ νόσων και θλίψεων.

Ωδή γ' . Ουρανίας αφίδος.

Ρυπαρός ανεδείχθην ο τάλας και άσωτος, Σοφία, μητέρων η δόξα και θείον καύχημα, θεράπευσόν μου ταχεί εκ των Παθών των ποικίλων και παράσχου, Κόρη, μοι την προστασίαν σου.

ΙΚετεύομεν πάντες, περικαλλή μέλαθρα, του πανευκλεούς βασιλέως και Πανοικτίρμονος, παύσατε πόνους, σεμναί,

και εκ ποικίλων παγίδων του δολίου δράκοντος, ρύσατε
άπαντας.

Αθλοφόροι παρθένοι, τον πλαστουργόν Κύριον και ποιητήν
πάντων, ὦ κόραι, καθικετεύσατε, ίνα ρυσθώμεν ταχεί εκ
πάσης ατασθαλίας και εκ την κολάσεως, σμήνος
θεόλεκτον.

Θεοτοκίον.

Νύν προστρέχω ο τάλας σεμνοπρεπώς, Δέσποινα, και
χείρας ικέτιδας αίρω, σοι μητροπάρθενε' ρύσαι με τάχος,
σεμνή, εκ της οργής της δικαίας του Υιού σου Άχραντε
κόρη Πανύμνητε.

Διάσωσον ημάς εκ νόσων Ποικίλων, σεμνή Σοφία, ότι
πάντες ικετικώς προς Σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον
τείχος και προστασία.

Επίβλεπον εν ευμενεία, Πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν
καλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι της ψυχής μου το
άλγος.

Κάθισμα. Ήχος β'. Πρεσβεία Θερμή.

Πρεσβείαν υμών ποθούμεν, τρισμακάριστοι, διό οι πιστοί
εν πόθω ανακράζομεν' τας ψυχάς ημών σώσατε και τον

νούν ημών καταυγάσατε, Ελπίς ολβία, Πίστις θαυμαστή, ως και Αγάπη, πάντων το σέμνωμα.

Ωδή δ'. Εισακήκοα, Κύριε.

Προς σε, μάρτυς, κατέφυγον, Αγάπη Θεόφρον και Τρισμακάριστε, και σου δέομαι ο άθλιος υγείαν δώρησόν μοι άτρωτον.

Ο λαός ικετεύει σε, Σοφία Τρισόλβιε και Πανάριστε, σκέπε πάντας και διάσωζε εκ κινδύνων και θλίψεων, ένδοξε.

Θεόν, μάρτυς, ηγάπησας και αυτού τοις ίχνεσιν ηκολούθησας' διο έλαβες το δώρημα του παρέχειν ίασεις τοις πάσχουσιν.

Θεοτοκίον.

Ως λαμπάς, τρισμακάριστε, συ φωτίζεις, ένδοξε, την διάνοιαν και θερμαίνεις τας ψυχάς ημών, φωτοφόρε κόρη, αειπάρθενε.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Ψάλλομεν σεμνώς ωδάς, μάρτυς, παρακλήσεως και σου θερμώς δεόμεθα, αγαθή, χαράν παράσχου ημίν τοις πιστώσ προστρέχουσιν.

Ἕμνους και ᾠδὰς αναμέλπομέν σοι, πάνσεμνε μάρτυς,
Αγάπη των θαυμάτων η πηγή, ως και προπύργιον άριστον,
τρισμακάριστε.

Χάριζε αεί τοις προστρέχουσι μετάνοιαν, και τοις δεινώς
χειμαζομένοις, Ελπίς, τη σην βοήθειαν τάχος παράσχου,
πάνσεμνε.

Θεοτοκίον.

Ἕνοιξας ημίν παραδείσου πύλας, Ἄχραντε, και
ηλευθέρωσας ημάς, αληθώς, εκ της κατάρας του νόμου,
Παρθένε άφθορε.

Ωδή στ' . Την δέησιν.

Σωτήρα και Λυτρωτήν και Κύριον ικετεύσατε απαύστως,
παρθένοι, Πίστι, Ελπίς και Αγάπη Θεόφρον, της εκκλησίας
αστέρες πολύφωτοι, και δέομαι' ᾠ θαυμασταί, εκ ποικίλων
παθών ημάς σώσατε.

Μαρτύρων και των Πιστών υμεις κλέος ανεδείχθητε εν
Ρώμη το Πάλαι, Πίστι, Ελπίς και Αγάπη τρισμάκαρ, των
Ορθοδόξων η δόξα και σέμνωμα, δωρίσατέ μοι, αγαθαί,
υγείαν και ρώμην, τρισόλβιοι.

Ο τάλας υμίν προσπίπτω, ᾠ κόραι, και εν δάκρυσιν υμάς
ικετεύω, Πίστι, Ελπίς και Αγάπη παμμάκαρ, σώσατε τάχος

ημάς τους εν παισίματι και σπεύσατε θαυματουργοί, εις βοήθειαν πάντων των δούλων σας.

Θεοτοκίον.

Υμνούσι σε των αγγέλων αι τάξεις ως και πλήθη Ορθοδόξων, Παρθένε, και ικετεύουσι πάντες, ὦ νύμφη, ινα ρυσθῶσι εκ πόνων και θλίψεων και φύλαπτε, ὦ θαυμαστή, εκ παγίδων του ὄφεως ἅπαντας.

Διάσωσον ημάς εκ νόσων ποικίλων, σεμνή Σοφία, ὅτι πάντες ικετικῶς προς Σε καταφεύγομεν, ως ἄρρηκτον τείχος και προστασία.

Ἄκραντε η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως επ' εσχάτων των ημερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ως ἔχουσα μητικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοις των αιμάτων σου.

Υμάς, μαρτύρων, χορέ Θεοσύλλεκτε, η εκκλησία ως μήτηρ φιλόστοργος αγαλλομένη τιμά και ευφραίνεται, υμών τους θείους αγῶνας κηρύπτουσα, δι' ὧν τους στεφάνους εκτήσατε.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού

Στίχ. Τοις αγίοις τοις εν τη γη αυτού, εθαυμάστωσεν ο
Κύριος.

Ευαγγέλιον του Αγίου Γεωργίου

Δόξα. Ταις των σων Μαρτύρων...

Και νύν. Ταις της Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός

Και το τροπάριον. Ήχος πλ. β' . Όλην αποθέμενοι.

Του Χριστού τα σφάγια και εκκλησίας την δόξαν οι πιστοί
δοξάσωμεν και αυτάς τιμήσωμεν αγαλλόμενοι΄ Πίστιν την
ένδοξον, την σεπτήν Ελπίδα και Αγάπην την Θεόφρονα΄
Χριστιανών εισί πάσαι καταφύγια άριστα΄ ρύσατε ημάς
άπαντας νόσων λοιμωδών, τρισμακάριστοι κόραι της
Σοφίας, τον Πλάστην και τον Κτίστην του παντός
καθικετεύουσαι, Άγαι, Ορθοδόξων σέμνωμα.

Ωδή ζ' . Οι εκ της Ιουδαίας.

Πειρασμοί τε ποικίλοι ως και νόσοι εκύκλωσάν με, Σοφία
σεμνή, άλλ' εκ τούτων ερύσθην τη ση δυνάμει, μήτερ, διό
άδω ο άθλιος ο των πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Ο ακρείος ικέτης, σοι προσφεύγω, Σοφία, Ρώμης το
καύχημα, και δέομαι απαύστως εγκράτειαν της γλώσσης

ταις σαις ευκαίς χορήγησον τοις σε υμνούσιν πιστώς, εν τάχει, Θεοφόρε.

Θελητήν του ελέους, συ ηγάπησας όντως, Αγάπη ένδοξε, και έδωκας προθύμως Αυτώ τη ση καρδια διο τέθηκας άδουσα' ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Θεοτοκίον.

Ως μητέρα του Πλάστου σε τιμώνεν πρεπόντως, ώ Παναοίδιμε, και σπεύδομεν σοι πάντες προθύμως Θεοτόκε, και εν δάκρυσι ψάλλομεν' ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός ει.

Ωδή η' . Τον Βασιλέα.

Ο εν κινδύνοις και δυσπραγία ποικίλη ευρεθείς, ώ Σοφία Θεόφρον, προς σε καταφεύγω, ο άθλιος, ικέτης.

Άγαι κόραι, Ελπίς, Αγάπη και Πίστι Ορθοδόξων το κλέος και δόξα, μετάνοιαν δότε εμοί τω τρισαθλίω.

Νέκρωσον πάθη, Σοφία, μήτερ Αγία, της ψυχής και του σώματος τάχος, ίνα σε δοξάζω εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον.

Άκραντη κόρη, του Παντοκράτορος μήτηρ, υγιείαν και ρώμην παράσχου εμοί τω αθλίω και πίστει δεομένω.

Ωδή θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ξηραίνει με ο φθόνος νύκτα και ημέραν, διο προστρέχω
σοι, μάρτυς Ελπίδα σεμνή, δίδου μοι, κόρη, απαύστως
θείον αντίδοτον.

Ιδείν τον Ιησούν μου' Πίσι, συ εβόας εν τω σταδίω της
Ρώμης, τρισόλβιε, και προς τον θάνατον, κόρη, χαίρουσα
έδραμες.

Ο τάλας ικετεύω σε, σεμνή Σοφία, εκ κινδύνων με τάχει
απάλλαξον και δώρισόν μοι, Θεόφρον, πίστιν ακράδαντον.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα, Θεοτόκε, έτεκες εν φάτνη και των αγγέλων τους
ύμνους ακήκοας, διο σοι πίστει βοώμεν' χαιρε
Παντάνασσα.

Άξιόν εστιν...και τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Σκεύος Θείου Πνεύματος ιερόν, ήλιος ανδρείας,
εναθλούντων υπογραμμός και των Ορθοδόξων κειμήλιον
αγάπης εδείχθης, ώ Σοφία αξιοτίμητε.

Όνομα το άγιον του Χριστού, μάκαρ εν σταδίω συ
εκήρυξας Πανσθενώς' διο και ετιμήθης την σην κάραν,
Αγάπη, και έλαβες στεφάνους δόξης, τρισόλβιε.

Φύλαττε απαύστως, ὦ θαυμαστή, Πίστι θεοφόρε, της Σοφίας κόρη σεμνή, τους προσερχομένους εν πίστει τη ση σκέπη και θέλοντας, Θεόφρον, την σην βοήθειαν.

Ίασαι τους δούλους σου αγαθή, εκ νόσων ποικίλων και κινδύνων παντοδαπών, Σοφία Θεόφρον, το καύχημα απάντων ημών των ορθοδόξων ως και το σέμνωμα.

Άπασαι αι κόραι σου, ὦ σεμνή, έλαβον στεφάνους αμαράντους παρά Θεού· αγάλλονται απαύστως νύν εν Παραδείσω ομού συν τοις αγγέλοις, Σοφία ένδοξε.

Πάσαι των αγγέλων αι στρατιαί Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι άγιοι Πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το τρισάγιον και το Απολυτίκιον

Ήχος α΄ . Του λίθου σφραγισθέντος.

Τας τρεις ενδόξους Παρθένους, τα της Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν, Ελπίδα, Αγάπην, ύμνοις ενθέοις τιμήσωμεν. Ρωσθείσαι γαρ δυνάμει του Σταυρού, υπέμειναν βασάνους αλγεινάς, και τω ξίφει εκτηηθείσαι τας κεφαλάς, μαρτυρικοίς εστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τω ενισχύσαντι αυτάς, δόξα τω ταύτας δοξάσαντι, δόξα τω ενεργούντι δι' αυτών πάσιν ιάματα.

Απολυτίκιον. Ήχος Α΄. Τον Τάφον Σου Σωτήρ

Σοφίας της σεμνής ιερώτατοι κλάδοι, η Πίστις και Ελπίς και Αγάπη δειχθείσαι, σοφίαν απεμώραναν των Ελλήνων εν Χάριτι και αθλήσασαι και νικηφόροι φανείσαι, στέφος άφθαρτον παρά του πάντων Δεσπότου, Χριστού ανεδήσαντο.

Εκτενής και Απόλυσις, μεθ' ήν ψάλλομεν τα εξής:

Ήχος β΄ . Ότε εκ του ξύλου

Πάντας τους προστρέχοντας πιστός τη ση κραταιά προστασία και αντιλήψει, αγνή, ρύσαι και διάσωζε εκ ποικίλων παθών και πενθούσι παράσχου συ χαράν του Κυρίου, ήν ποθούμεν άπαντες διακαώς, αγαθή. Σώσον τον αχρείον ικέτην, ώ Σοφία, μήτηρ αγίων, εκ νόσων και πάσης περιστάσεως.

Δέσποινα πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου και λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

